

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

62144

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 28.V.1969 (P 133 862)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 25.II.1971

Kl. 45 f, 23/10

MKP A 01 g, 23/10

UKD

Twórca wynalazku: Konstanty Szczerbakow

Właściciel patentu: Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (Katedra
Technologii Chemicznej Drewna), Warszawa (Polska)

Sposób nacinania drzew przy żywicowaniu

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób nacinania drzew przy żywicowaniu, zwiększający wydajność żywicy.

Dotychczas przy żywicowaniu drzew wykonuje się w odstępach kilkudniowych kolejne nacięcia na odpowiednio przygotowanych powierzchniach drzew, tzw. spalach.

Między spalami pozostawia się na drzewie nie-naruszone podłużne strefy, tzw. pasy życiowe, będące główną drogą do przewodzenia asymilatorów z korony drzewa i roztworów glebowych z korzeni, tj. materiałów niezbędnych do życia drzewa i do odtwarzania żywicy ubywającej przy żywicowaniu. Przepływ asymilatorów i roztworów glebowych wzdłuż drzewa odbywa się przez żywą korę (tyko) i zewnętrzne warstwy bielu drzewa.

Dopływ asymilatorów i roztworów glebowych do okolic nacięcia powinien być możliwie największy i najłatwiejszy, ponieważ resynteza żywicy odbywa się głównie w komórkach bielu, przylegających do świeżego nacięcia. Jednak nacięcia żywiczarskie wykonane ukośnie w poprzek drzewa przecinają normalny, wzdłużny przepływ asymilatorów i roztworów glebowych i ograniczają go do ruchu poprzez wąskie pasy życiowe oraz do nieznacznego ruchu okrężnego.

Dotychczas przy żywicowaniu znane są dwa zasadnicze sposoby wykonywania kolejnych ciągów nacięć żywiczarskich na drzewie. Pierwszy sposób

2

— wstępujący (czyli oddolny), polegający na wykonywaniu pierwszych nacięć na wszystkich spalach, przy szyi korzeniowej drzewa, a następnych nacięć kolejno coraz wyżej nad pierwszymi nacięciami.

Drugi sposób — zstępujący (czyli odgórny), polegający na wykonywaniu pierwszych nacięć na wszystkich spalach, na określonej wysokości, np. 2,5 metra, a następnych nacięć kolejno coraz niżej pod pierwszymi nacięciami.

Wadą dotychczas stosowanych sposobów jest to, że przy sposobie wstępnego nacinania drzew występuje duże ograniczenie dopływu roztworów glebowych z korzeni do otoczenia świeżych nacięć. O ile do okolic pierwszego nacięcia na wszystkich spalach swobodnie dopływały zarówno roztwory glebowe, jak i asymilatory, o tyle do drugiego i wszystkich następnych kolejnych nacięć pozostawał pełny dopływ jedynie asymilatorów od strony drzewa, wolny przepływ dla roztworów glebowych od strony korzeni jest możliwy jedynie poprzez wąskie pasy życiowe oraz na drodze okrężnej.

Przy stosowaniu zstępującego nacinania drzew występuje duże ograniczenie dopływu asymilatorów z korony drzewa do otoczenia świeżych nacięć. O ile do okolic pierwszego nacięcia na wszystkich spalach swobodnie dopływały zarówno roztwory glebowe, jak i asymilatory, o tyle do drugiego i wszystkich następnych kolejnych nacięć pozostawał wolny dopływ jedynie roztworów glebowych od strony korzeni, wolny przepływ dla asymilatorów od stro-

ny korony drzewa jest możliwy jedynie poprzez wąskie pasy życiowe oraz na drodze okrężnej.

Celem wynalazku jest usunięcie tych wad przez zastosowanie nacięć przy żywicowaniu drzew w takiej kolejności, która umożliwia optymalny i równomierny dopływ do najbliższego otoczenia nowych nacięć, zarówno asymilatorów od strony korony drzewa, jak i roztworów glebowych od strony korzeni.

Cel ten został osiągnięty przez zastosowanie na każdym żywicowanym drzewie równocześnie dwóch kierunków ciągów nacięć żywiczarskich, tj. wstępującego na jednej spale i zstępującego na spale sąsiedniej.

Sposób według wynalazku pozwala na możliwie najlepsze wykorzystanie aktywności życiowej drzewa przez udostępnienie maksymalnego i najłatwiejszego dopływu materiałów żywicotwórczych do najbliższych okolic nacięć żywiczarskich, równocześnie na wszystkich spalach na drzewie żywicowa-

nym, to jest asymilatorów z korony drzewa do nacięć wykonywanych na jednej spale w kierunku wstępującym oraz roztworów glebowych z korzeni drzewa do nacięć wykonywanych na sąsiedniej spale w kierunku zstępującym.

Zastosowanie przy żywicowaniu drzew sposobu według wynalazku pozwala pozyskać corocznie od 20 do 40% więcej żywicy i nie wymaga zmiany dotychczasowej techniki żywicowania.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób nacinania drzew przy żywicowaniu, zwiększający wydajność żywicy, **znamienny tym**, że nacięcia na dwóch sąsiednich spalach wykonuje się w kierunkach przeciwnych, to znaczy na jednej spale rozpoczyna się wykonywanie nacięć od korony w dół, a na sąsiedniej spale od szyi korzeniowej ku górze.